

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Jeg synes, det er meget udmærket, at det nu er sagt fra Folketingets talerstol. Men hvordan vil Det Konservative Folkeparti konkret sørge for, at det så sker fyldest, at der er den her sikring, at vi ikke kan møde lignende citater, når loven har virket i et år?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Nu kan man jo aldrig garantere, hvad der sker i fremtiden, men man kan jo prøve at gøre et forsøg på det. Det er også præcis derfor, vi har påpeget, at vi ønsker, at validiteten er i orden. Vi må jo tro ministeren, når ministeren siger, at validiteten selvfølgelig skal være i orden, før det her bliver gennemført.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er et andet spørgsmål, men det hænger lidt sammen med noget af det, som tidligere er blevet sagt. Hvis nu man forestiller sig, at validiteten er i orden, har man så den samme forestilling som Dansk Folkeparti, at dette skal bruges til at overvåge unges bevægelsesmønstre?

Som jeg kender folkeskolen, så er det sådan, at man jo udmærket godt ved, hvor eleverne er, og hvor de går hen. Og med hensyn til denne offentliggørelse, som man måtte forstå ville kunne give anledning til, at man kunne overvåge eleverne på en helt anderledes måde, end man kan i dag: Er det også konservativ politik?

Jeg har endnu et spørgsmål i forbindelse med et lovforslag, som Det Konservative Folkeparti også støtter, nemlig forslaget om frit skolevalg over kommunegrænser. Hvis nu man forestiller sig, at der er flere, der ønsker sig ind på en skole over en kommunegrænse, end der er plads til, tror den konservative ordfører så, at man vælger de elever, der har den dårligste prognose i forhold til skolescoren, eller de elever med den bedste prognose i forhold til skolescoren, når man skal vælge, hvem man kan optage på skolen?

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Vi har ikke tænkt os, at det her direkte skal bruges som en form for overvågningselement. Det, vi har tænkt os med det her forslag, er, at der bliver en bedre mulighed for at se, hvordan man faktisk kan gøre tingene noget bedre. Der vil

sandsynligvis være nogle skoler, hvor man gør tingene på en ganske god måde, selv om vi kan se, at den baggrund, som børnene faktisk kommer med på den skole, måske godt kunne være bedre.

Med hensyn til det frie skolevalg bliver jeg nødt til at sige, at hvad den enkelte skole vælger, er jo svært at sige noget om på nuværende tidspunkt. Det må vi jo se.

(Kort bemærkning).

Aage Frandsen (SF):

Fru Helle Sjelle sagde, at der skulle være sikkerhed for, at validiteten var i orden, og henviste så til undervisningsministeren, der ligesom var garanten for det. Jeg går ud fra, at det lovforslag her er regeringens lovforslag, og at det er godkendt i regeringen, og det vil sige også af Det Konservative Folkeparti. Så det er både Venstre og Det Konservative Folkeparti, der tror på det her; ikke kun, fordi undervisningsministeren tror på det, men man er også selv forpligtet til at kunne argumentere for det.

(Kort bemærkning).

Helle Sjelle (KF):

Ja, det er fuldstændig korrekt, at det er regeringen, der fremsætter det her forslag, og vi bakker naturligvis op om det, som regeringen siger, men jeg kan jo godt påpege, at der er nogle ting, som vi lægger umanerlig meget vægt på. En af de ting, vi lægger umanerlig meget vægt på og har påpeget, er, at validiteten er i orden, så når der bliver sat spørgsmålstejn ved det, håber jeg og har en fast tro på, at det må man så gå ud fra at der ikke er noget om, for ellers havde regeringen ikke fremsat det her forslag.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Næste ordfører er hr. Aage Frandsen.

Aage Frandsen (SF):

Der er et sted, om hvilket det siges, at man bliver umådelig glad, når nogen omvender sig, når nogen erkender, at der var noget, der var forkert. Men glæden er jo særlig stor, når man virkelig erkender det så stærkt, at man opgiver f.eks. et gammelt forslag eller en tidligere livsførelse; så er glæden særlig stor.

I det her tilfælde er glæden kun begrænset, for det er jo kun en begrænset erkendelse fra regeringens side. Det er en erkendelse af, at det lovforslag om gennemsigtighed og åbenhed, som blev vedtaget i juni 2002, ikke var i orden.